

за да не докарваме гълчява и разногласица въ кжща та на общата молитва, дѣто трѣба да владѣе, колкото е възможно, добъръ рядъ.

Тѣзи сж общы тѣ и чястны тѣ обязанности, които трѣба да пазимъ, като приносямы пристойно то благоговѣніе и почетъ къмъ създателя нашего Бога. И тѣхъ ако опазимъ, нека смивъ надежда че и въ настоящя' животъ ще поминемъ честито и въ бжджщя' ще са наслаждамы на вѣчно то блаженство; ако ли ги неопазимъ, ще ни са случи противно то, което е нѣщо нежелателно на сичкы-тѣ Христіены.

Дѣлъ II.

За длѣжности тѣ къмъ насъ-си

Челѣкъ, понеже е сложенъ отъ душа и отъ тѣло, за туй длѣжности тѣ, които сѣкй къмъ себе си има, относятъ са до душа-та и до тѣло-то, дѣто ще са каже че нашитѣ къмъ самы насъ длѣжности сж: първо да уллучимъ душята си, второ да опазимъ тѣлото, и трете да имамы грижя за своето благополучіе.